

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 604

PHẬT CHÂN THẬT LÀM ĐẾN THUẦN TỊNH THUẦN THIỆN

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Sáu ngày 06/08/2021.

Đức Phật đến thế gian này làm ra tấm gương, làm ra biểu pháp cho chúng sanh chúng ta. Chúng ta chỉ cần làm giống theo Ngài là được rồi, nhưng chúng ta lại không làm theo, có làm thì làm không giống. Cho nên Phật Bồ Tát phải nghĩ đủ phương tiện khéo léo, dày công nhọc sức để giáo hóa chúng sanh.

Phật nói: *“Thà là Thượng Căn Thượng Trí, hoặc là Hạ Ngụ, dốt nát không biết gì, chỉ cần dạy là nghe”*.

HẠ NGỤ: Hòa thượng Đế Nhân là Thầy của ông thợ vá nôi. Hòa thượng Đế Nhân dạy ông thợ vá nôi chỉ chuyên tâm niệm Phật, đói thì đi ăn, mệt thì đi ngủ, thời gian còn lại tranh thủ mà niệm Phật. Ông thợ vá nôi thật làm, 3 năm niệm Phật, đứng mà văng sanh. Đây là sự thật, người thật việc thật, không huyền ảo. **Đó là người hạ ngụ nhưng biết nghe lời nên thành công.** Ông không biết chữ, chưa từng nghe pháp. Ông làm đúng theo lời dạy của Thầy. Ông đứng mà chết, đứng 3 ngày chờ người ta báo cho Hòa thượng Đế Nhân trở về.

THƯỢNG CĂN, THƯỢNG TRÍ: Người Thượng Trí làm đúng theo lời Phật Bồ Tát chỉ dạy. Họ thành công.

TRUNG CĂN: Chúng ta dở dở ương ương, biết nửa mùa, sinh ra phân biệt chấp trước, chạy lung tung, nay theo Thầy này, mai theo Thầy kia, lúc thì thấy người này đúng, lúc thì thấy người kia sai, chạy đi chạy lại, cuối cùng không biết phải theo ai.

Hòa thượng nói: *“Chỉ cần chúng ta làm theo tấm gương của Phật. Phật làm như thế nào thì chúng ta làm theo y như vậy”*.

Chúng ta cảm thấy Phật xa vời thì cứ bắt chước học theo Hòa thượng. Cả đời Hòa thượng làm như thế nào, chúng ta làm y theo như vậy là được. Ngài cả đời *“tam bất quản”*, không quản tiền, không quản việc, không quản tiên. Ngài nói: *“Cả đời tôi sống chân thành, không hề lừa dối một ai”*. Người ngày nay xa lìa tự tánh, sống không thật tâm, rất khéo ăn nói.

Nhiều người đến sám hối với Thầy: *“Trước đây con không ưu Thầy, con ghét Thầy, con nói xấu Thầy với nhiều người. Bây giờ con đã nhận ra là con sai rồi!”*. Thầy tuy không có thần thông nhưng Thầy biết hết. Ta cứ sống với một mảng tâm chân thành, thế gian gọi là *“thẳng như ruột ngựa”* thì tất cả sự không thành thật, không chân thành đều hiện trong tâm ta.

Thầy Thái nói: **“Đời sống của chúng ta cần có những tấm gương. Chúng ta cứ bắt chước làm theo những tấm gương chuẩn mực là được”**. Tấm gương không phải là người danh cao tiếng tốt, địa vị cao sang, mà tấm gương là người chân thật tu hành. Thầy một lòng một dạ nghe lời dạy của Hòa thượng, chỉ dịch đĩa Hòa thượng. Người ta mời Thầy dịch đĩa giảng của người khác, người ta năn nỉ cách nào Thầy cũng nhất định không dịch. Thầy không muốn tâm mình bị nhiễu loạn, bị ảnh hưởng tư tưởng của người khác. Tư tưởng và trí tuệ của Hòa thượng hoàn toàn 100% giống với trí tuệ của Phật. Thầy cố gắng làm theo để đạt được 8 đến 10% .

Không có ai mang pháp của Hòa thượng truyền cho Thầy và bảo Thầy phải làm như vậy. Tình cờ một lần đi dạy học ở một ngôi chùa ở Bà Rịa Vũng Tàu, Thầy phát hiện ra những đĩa giảng của Hòa thượng rất đẹp. Thầy mở ra xem thử, Thầy nghe giảng, đúng lúc Thầy đang muốn nâng cao trình độ nghe nói tiếng Hán. Thầy thích quá, xin Sư Bà mang về nghe. Sau một thời gian nghe giảng, Thầy càng nghe càng thấy hay! Sư Bà tập hợp tất cả đĩa giảng của Hòa thượng đưa cho Thầy. Thầy mang bấu vật về và bắt đầu dịch.

Hòa thượng nói: **“Đức Phật Thích Ca Mâu Ni đã thị hiện, làm ra tấm gương. Nếu bạn muốn lìa khổ được vui, muốn thoát khỏi sáu cõi luân hồi thì cứ học theo Phật mà làm”**. Phật Bồ Tát thì rất dày công, các đời Tổ sư Đại đức cũng vô cùng dày công mà chúng ta thì không hiểu, không làm giống, không triệt để mà làm nên không thể làm tốt.

Người học Phật phải trải qua bốn giai đoạn TÍN – GIẢI – HÀNH – CHỨNG, phải song hành liên tục.

TÍN: Tin rồi phải hiểu. Tin mà không hiểu sâu, không có hành, không có chứng thì niềm tin đó bị mai một, mất đi theo thời gian.

GIẢI: Hiểu để chứng thực cho cái tin.

HÀNH: Hiểu rồi, muốn tăng trưởng cái hiểu thì phải thực hành. Hành để chứng minh cho cái hiểu.

CHỨNG: Hành rồi thì phải có chứng, phải có hiệu quả, có kết quả. Kết quả đó chính là chứng thực cho sự thực hành.

Học Phật là học thật làm. Bồ thí rất thù thắng! Khi ta phát tâm rộng lớn, bồ thí cho đi thì ta làm được bồ thí bên trong và bên ngoài: Bên ngoài là tài thí; Bên trong xả bỏ đi tâm tham lam bòn xén, ta nhẹ đi phần lo toan, tăng lên phần an vui, đời này tự tại, đời sau còn tốt hơn. Đó mà *“một vốn mười lời”*! Từ xưa đến nay, những người chân thật hành bồ thí đều đạt được lợi ích chân thật, không ai nghèo.

Hòa thượng nói: **“Tôi là một người ngoan cố, không dễ tin”**. Hòa thượng đến hỏi Chương Gia Đại sư: **“Phật pháp rất nhiệm màu, con làm thế nào có thể khế nhập Phật pháp?”**. Chương Gia Đại Sư nói: **“Bồ thí”**. Chương Gia Đại Sư dạy Hòa thượng bồ thí bắt đầu từ một đồng. Hòa thượng làm theo. Ngài đã cải đổi vận mạng, cải đổi sức khỏe, cải đổi tuổi thọ, làm được tất cả mọi việc. Ngài nói: **“Cả đời của tôi là tâm nghĩ sự thành”**. Thầy đã dịch nhiều đĩa của Hòa thượng. Những việc Hòa thượng làm, những điều Hòa thượng nói bao trùm khắp thế giới. Hòa

thượng nghĩ đến xây trường học liền có một người phát tâm hơn một trăm triệu đô để xây dựng một trường học rộng lớn.

Hòa thượng Hải Hiền chỉ một mảng chân thành, Ngài không làm pháp sự, đạo tràng, chỉ nhất tâm niệm Phật. Có người hỏi Ngài ra đi lúc nào để họ đến trợ niệm cho Ngài. Ngài nói: **“Người ta hộ niệm cho mình không chắc!”**. Ngài chọn ra đi lúc 3 – 4 h sáng, sau khi niệm Phật lay Phật thì tự tại vĩnh sinh. Ngài tự tại ra đi, sau 100 ngày, Ngài để lại thân kim cang bất hoại, không cần bất cứ loại thuốc gì để dưỡng xác. Đó là một lão nhân, một mảng chân thành. Hòa thượng nói: **“Cái chết như vậy thật mới đẹp làm sao!”**

Cuối tháng 4/2021, Thầy đi giảng ở một ngôi chùa ở làng Đoàn Kết, Bắc Ninh, lúc đó bắt đầu có dịch bệnh Covid. Thầy giảng: **“Chúng ta phải đoàn kết, lá lành đùm lá rách, mua gạo giúp đỡ những gia đình khó khăn. Hàng ngày chúng ta tích góp, 100 người mỗi người chỉ cần phát tâm rất nhỏ, nhưng thường hằng, thường xuyên làm thì kết quả rất lớn”**.

Nhà Phật dạy: **“Đừng cho rằng việc ác nhỏ mà làm. Đừng cho rằng việc thiện nhỏ mà không làm. Việc thiện tuy nhỏ nhưng làm lâu ngày trở thành việc lớn. Người làm việc thiện lớn là người đại phước. Người phước ở đất phước”**.

Mỗi buổi sáng, chúng ta đọc bài sám hối, đó là sám hối với chính mình. Ông Phật vốn có sẵn trong tự tánh của ta. **“Xưa nay con đã gây tạo bao ác nghiệp, đều do bởi vô thủy tham sân si, từ thân khẩu ý mà sinh ra, hết thấy con nay xin sám hối”**. Ngày ngày chúng ta phải nhắc nhở chính mình, kiểm soát thân, khẩu, ý của bản thân. Chúng ta đã sám hối hơn 600 lần. Việc này không hề nhỏ. Nếu chúng ta ngồi nghe lại 600 đề tài, 600 giờ thì đó là một việc không hề nhỏ. Sau này, chúng ta sẽ làm đến 1.200 đề tài, sám hối 1.200 lần.

Có người hỏi Hòa thượng: **“Có người nợ con tiền, con muốn đòi tiền về để làm từ thiện”**. Hòa thượng nói là không cần đòi nữa, coi như là chúng ta đã làm từ thiện cho họ.

Đời sống có rất nhiều những tấm gương. Chúng ta không cần tương ngôn thuyết (có nghĩa là lời nói, chữ viết, danh tự), không cần dùng tâm phân biệt chấp trước. Chúng ta cứ nhìn vào tấm gương của Phật, nhìn vào tấm gương của các bậc đức hạnh mà làm theo. Việt Nam có Hòa thượng Chí Tịnh. Gặp ai Hòa thượng cũng chỉ nói một câu: **“Về nhà cố gắng ăn chay, niệm Phật nghe con!”**. Ăn chay, niệm Phật, không niệm tiền, không niệm tham sân si, không niệm danh vọng lợi dưỡng, không niệm hưởng thụ năm dục sáu trần, chỉ giữ tâm Thanh Tịnh niệm Phật. Lời dạy của Ngài không dễ làm.

Thầy Thái Lễ Húc nói: **“Đời sống của chúng ta cần có những tấm gương”**. Chúng ta cứ làm theo những tấm gương của các Ngài là được. Thích Ca Mâu Ni Phật đến thế gian này đã làm ra một tấm gương tốt nhất. Ngài thị hiện buông xả danh vọng, địa vị, tiền tài, buông xả vợ đẹp con xinh. Ngài chân thật buông xả. Ngài là Thái tử, tương lai sẽ nối ngôi vua. Khoa học đã chứng minh Thích Ca Mâu Ni Phật là nhân vật lịch sử có thật, không phải

là giả thuyết. Ngài là một con người hoàn toàn buông xả danh vọng, quyền lực để truy cầu con đường đem hạnh phúc chân thật đến cho chúng sanh. Quyền lực, địa vị của một vị Vua mà Ngài còn xả bỏ. Thích Ca Mâu Ni Phật chọn đời sống thoát tục, trải qua đời sống khổ hạnh, **“ba y một bát, nửa ngày ăn một bữa, dưới gốc cây ngủ một đêm”**.

Chúng ta bị danh lợi ăn sâu vào máu. Chúng ta chỉ bị mất chức Trưởng nhóm thôi mà mặt mũi đã trở nên khó coi, khác ra mặt. Người thế gian tranh danh đoạt lợi, hưởng thụ năm dục sáu trần. Chúng ta không thật làm, vẫn truy cầu hạnh phúc cho riêng mình, tuy có buông xả nhưng vẫn còn dính mắc cái ta, vẫn còn vương bận, vẫn còn phiền não.

Ngài Nhan Hồi là học trò của ngài Khổng Tử. Ngài Nhan Hồi ăn cơm bằng cái rá, uống nước bằng cái phễu tre. Nhiều người không hiểu tại sao Ngài Nhan Hồi phải sống khổ cực như vậy nhưng Ngài Khổng Tử hiểu được niềm vui của học trò của mình. Ngài Nhan Hồi không thay đổi niềm vui đó, không thay đổi lối sống tự tại thanh thoi đó.

Chúng sanh cũng không thể hiểu được niềm vui tự tại, Thanh Tịnh trong nội tâm của Thích Ca Mâu Ni Phật khi Ngài rời ngôi báu. Trong lịch sử có nói đến 5 vị quan đại thần được nhà Vua ra lệnh đi tìm Thái tử Tất Đạt Đa, nếu không tìm được Thái tử thì về cung Vua thì không được trở về. Khi gặp Phật, họ mời Ngài về cung Vua để tu, nhưng cuối cùng Thích Ca Mâu Ni Phật đã cảm hóa họ. Sau đó cả 5 vị đều đi tu, trong đó có Ngài Kiều Trần Như.

Hòa thượng nói: **“Niềm vui của Thích Ca Mâu Ni Phật không ai có thể hiểu được. Niềm vui của Phật chân thật giống như niềm vui mà Ngài Khổng Tử tán thán Ngài Nhan Hồi. Chỉ có Khổng Lão Phu Tử mới hiểu được niềm vui của Ngài Nhan Hồi”**. Chỉ người nào sống đời sống ly dục thì mới cảm nhận được niềm vui của Phật Bồ Tát. Chúng ta học Phật nhiều năm như vậy, chúng ta có hiểu được một chút nào niềm vui của Thích Ca Mâu Ni Phật không? Niềm vui của Phật là dạy bảo chúng sanh hướng thiện. Ngài thị hiện ở thế gian này, cả cuộc đời sống thanh đạm, là một Thầy giáo đa nguyên văn hóa, dạy tất cả các loại chúng tộc, dạy tất cả các hạng người. Ngài đến thế gian này thị hiện rộng độ dạy bảo tất cả chúng sanh, thị hiện ra phương tiện, phương pháp, cách thức để độ chúng sanh. Hòa thượng nói: **“Ta chỉ cần học theo Ngài thì sẽ được như Ngài. Phàm phu thế gian làm sao mà hiểu được đời sống an vui tự tại của các Ngài!”**

Hòa thượng nói: **“Thế Tôn vì tất cả chúng sanh thị hiện, làm ra một tấm gương thật tốt để cho chúng ta xem. Chúng ta ngày nay chân thật không cách gì hình dung được. Chỉ có thể tạm dùng bốn chữ để tán thán đời sống của Phật: “THUẦN TỊNH THUẦN THIỆN”. Ngài có một đời sống với niềm vui chân thật, an lạc, tự tại, giải thoát. Phật chân thật làm đến được THUẦN TỊNH THUẦN THIỆN, vô ngã, không có cái “ta”, không có cái của ta”**.

Chúng ta không thể thay đổi, cho nên phiền não vẫn phiền não, khổ đau vẫn khổ đau. Cái “ta” làm cho chúng ta bị chướng ngại, chính mình phiền não, làm cho người khác phiền não. Phật không có cái “ta”, danh vọng lợi

duỡng, năm dục sáu trần, phải quấy tốt xấu, nhân ngã, tham sân si mạn, một chút cũng không tiêm nhiễm. Chúng ta khổ vì chúng ta bị tiêm nhiễm những tập khí này. Đó là “*tự tác tự thọ*”, tự làm tự chịu.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất các các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!